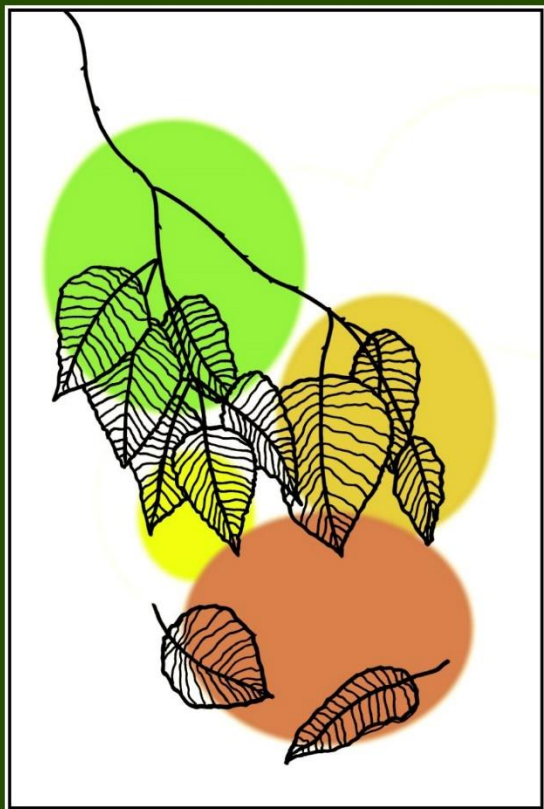

ABY ZAS BYLO TICHŮ

OTA KAREL

ABY ZAS BYLO TICHO

Ota Karel

Mamince

Říkanka první

Až budu jednou básně psát

Až budu jednou básně psát,
kratičké budou,
aby se vešly do čítanky
a zabraly jen kousek stránky.

Aby se dobře učily
a mohli se je za chvíli
premiant i žák darebák
(budou-li ovšem vskutku chtít)
o malé přestávce naučit.

Aby tak opravdu každičký
z těch básniček měl jedničky.

I. - "dotýkání"

Všechny strasti světa

Seděl jsem doma a promýšlel
léky na všechny strasti světa.

Jeden den,
druhý den,
třetí den,
i všechny další dlouhé dny.

Strastí je přece mnoho...

Pak jsem si jednou nevzpomněl,
jak voní fialky v naší mezi.

Snění

Snít,
to není zvednout
pár veršů,
jako tři oříšky
pod lískou.

Snění
je krásná, těžká dřina,
kterou nám život
den co den
křehounké lidství
připomíná.

Pomněnka

Ve střípku zrcadla
v trávě zahlédla se
a nemohouc svou krásu snést,
pomněnka zapomněla kvést.

Pomíjivost

Kapičkou ranní rosy
prosáklo slunce.
Nach přešel v pomeranč,
ten v žhavou běl
než nadešel,
kapička rosy zasmušilá
se vypařila.